

ŠkoDrb

Občasník ZŠ Brodek u Přerova

Březen 2019/2/3

**„MILUJEŠ ŽIVOT? TAK NEZTRÁCEJ ČAS, PROTOŽE Z NĚJ SE ŽIVOT
SKLÁDÁ!“**

Benjamin Franklin

Foto: Edita Skoupilová

Obsah:

Sloupek redaktorek
Krátké zasnění aneb ...
Žakovské perličky
UDÁLOSTI, AKCE TŘÍD
Výstava Titanic
Recitační soutěž
Zeleninový paušálek
Veselé zoubky
Masopust ve školní družině

Travnářci
Výroba morény
Reporty z lyžařského kurzu
ZAV sem ZAV tam
Beseda v knihovně
Využití laserů v praxi
Děti čtou dětem
Vtipy z vtipné nástěnky

Sloupek redaktorek

Milé čtenářky, milí čtenáři,
čas běží jako bláznivý a teď ho nechytáme ani my. Proto jsme se rozhodly, že náš časopis bude tak trošku občasníkem, který ovšem nezmění nic na kvalitě, kvantitě a špičkové grafické úpravě.

Ano, bylo toho opravdu hodně. Devátáci se pěkně zapotili u vyplňování přihlášek a teď drtí a drtí na přijímací zkoušky. Menším zpestřením pro ně byl preventivní program, který jistě v mnohých zanechal trvalé dojmy a poznatky.

Konala se i recitační soutěž a postup do kraje nás neminul.

Hlavním tématem ale bezesporu zůstává lyžařský výcvik. Co se všechno odehrálo, kdo se nejvíc lyžařsky "nadřel" a kdo naopak "válcoval" všechny svahy, to se dozvíte, když se začtete do následujících řádků.

Krátké zasnění aneb o lyžáku jinak

Lyžování je pro mě vysněná chvíle odpočinku, relaxace a klidu. Já totiž nelyžuji. Všechny tyto pocity zažívám, když moje rodina odjíždí na večerní lyžování. Zůstávám doma a plně vychutnávám samotu. Jeden středeční večer byl ale výjimkou. Jela jsem taky.

Nenásilnou formou jsem kola našeho auta nasměrovala do Karlova, přesněji na parkoviště před penzion Praděd. Moje rodina vyrazila brázdit svahy na lyžích a já do chodeb penzionu obtěžkána taškami s chybějící domácí obuví, mastí na unavené svaly a něco málo k obohacení jídelníčku. Přiznávám, trochu jsem bloudila, když jsem ale zaslechla dětský hlásek, a ne jeden, byla jsem vysvobozena. Teda napůl. Děti to sice byly, ale ne ty naše. Byla jsem nucena použít moderní techniky a zavolat vedoucí lyžařského výcviku. Ta mě vyvedla z chodeb labyrintu a dovedla do jídelny, kde jsem spatřila osmý div světa – nejhodnější papkající děťátka z Brodku. Okamžitě všichni zbystřili. Mnozí nabylí dojmu, že si nedám s diktátem pokoj ani na lyžáku, ale když zjistili, že se jedná pouze o zdvořilostní návštěvu, oddechli si.

Musím říct, tedy napsat, že vše běželo jako hodinky. Zhlédla jsem fotky a videa tří lyžařských dnů, viděla neuvěřitelné pokroky malých lyžařů a obdivovala práci nejšikovnějších instruktorů a ošetřovatelů. Tento tým – úžasná pí učitelka Ottová, skvěle sehraní manželé Tesařovi a výborná zdravotnice pí učitelka Ghodki Idríková – odvedl kus vynikající práce.

Poprvé jsem zalitovala, že nemám lyže, slušivé lyžařské oblečení a o dvacet let méně. Pod tímto vedením bych dnes na svahu strčila do kapsy i Ester Ledeckou. Díky všem!

Autor textu: Eva Králová

ŽÁKOVSKÉ PERLIČKY

Nejznámější operou W.A. Mozarta je Figarova stavba.

Kde se dají koupit kondomy? U řamana.

Kdo to byl Jan Hus? Ten, co hořel.

Co je to evaluace? To stejné jako ovulace.

Řekni tři zájmena. Tři zájmena.

Kdo byl matkou Ježíše? Marie Terezie.

Komár je savec.

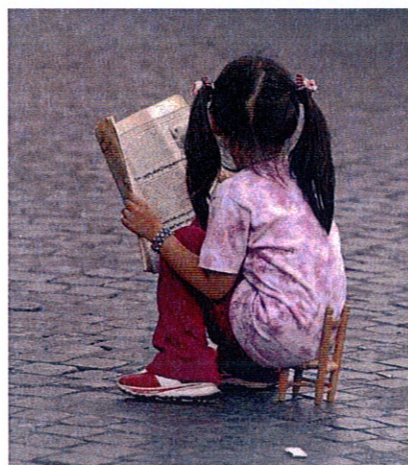
Kdo je to partyzán? Sýr.

Jak se jmenuje koncentrační tábor v Česku? Temelín.

Oxid jehličitý.

1415 – upálení Praotce Čecha.

Černobílý lichokopytník: Panda.

UDÁLOSTI, AKCE TŘÍD

VÝSTAVA TITANIC

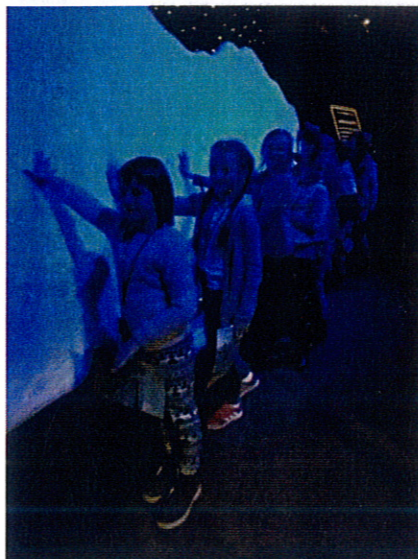
Vše to začalo tím, že se paní učitelky rozhodly vzít nás na výstavu Titanic. Nejprve nám paní učitelka ve škole pustila dva dokumenty o zkáze Titanicu. Po zhlédnutí dokumentu jsme byli připraveni vyrazit na výstavu.

Dne 13. prosince roku 2018 jsme vyrazili asi kolem sedmé hodiny společně se 4. A autobusem. Cesta byla pohodlná a rychle ubíhala. Někdo se cestou bavil s kamarádem, jiný se díval na mobil nebo poslouchal hudbu.

Výstava Titanic se konala v Brně na výstavišti v pavilonu C. Paní učitelky

nám koupily vstupenky. Všichni jsme postávali a netrpělivě čekali, až nás pustí dovnitř. Na samém začátku prohlídky jsme každý dostali palubní lístek se skutečným tenkrát cestujícím pasažérem na lodi Titanic. Dále jsme obdrželi druhý lístek s úkoly a doplňováním razítek. Za jménem pasažéra na lístku byla ukrytá otázka, která každému z nás vrtala hlavou a zněla: Přežila jsem nebo nepřežila zkázu Titanicu?

Na tuto odpověď si každý z nás musel ale počkat až na konec celé výstavy. Dále jsme pak dostali každý svého mobilního průvodce, který nás provázel

celou výstavou. Na výstavě byly různé zachované předměty, jako jsou například: housle z Titanicu, porcelán, hodiny, umyvadla, prsteny, peněženka, peníze, kabelky, rukavice, záchranná vesta a také oblečení lidí. Nejvíce se mi líbil model celé lodi Titanicu a také příď lodi, která byla znázorněna, jako by byla ponořena v oceánu.

Na konci výstavy se každý z nás hledal na seznamu cestujících na lodi Titanic. Seznam byl rozdělen na I., II. a III. Třidu. Každá třída byla dále rozdělena na ty, kteří byli zachráněni a ty, kteří byli ztraceni.

Milou vzpomínkou pro nás všechny bude naše společná fotografie a zážitek z celého dne z této výstavy. Tímto paním učitelkám za všechny žáky moc děkuji za dobrý nápad a nádhernou výstavu.

Autor: Eliška Mrvová – přežila

RECITAČNÍ SOUTĚŽ

Dne 25. února proběhla pro žáky druhého stupně recitační soutěž. V této soutěži byli rozděleni do dvou kategorií – 3.kategorie, žáci 6. a 7. ročníku, 4.kategorie, žáci 8. a 9. ročníku.

Všichni byli výborně připraveni odpřednášet 2 naučené texty básní. Vyhrát mohl ale pouze jeden z každé kategorie. Dvoučlenná porota vybrala a do okresního kola poslala za 3.kategorií Terku Šimkovou a za 4. kategorií Kryštofa Burjetu. Oba se zúčastnili

soutěže v Přerově, kde nás výborně reprezentovali. Kryštof svým projevem strhl porotu natolik, že postoupil do krajského kola. Držme mu tedy všichni pěsti.

Autor: Eva Králová

ZELENINOVÝ PANÁČEK

Jaro se kvapem blíží, a tak jsme si ve školní družině povídali o přísunu zeleniny. Zelenina představuje velmi důležitý zdroj vitamínů, proto by měl být její příjem pestrý. S dětmi jsme si připravily zdravou svačinku, na které jsme si moc pochutnaly.

Autor textu: Jana Bařínková

VESELÉ ZOUBKY

absolvovali Preventivní program "Veselé zoubky", který pořádá každoročně síť drogerií DM. V rámci programu se děti dozvěděly spoustu informací o svých zoubkách, jak se o ně mají starat a jak často navštěvovat zubního lékaře. Žáčci zhlédli pohádku "Jak se dostat Hurvínkovi na zoubek", vypracovali zábavné pracovní listy a každý dostal pěkný dáreček s pomůckami pro dentální hygienu. Tímto moc děkujeme za Preventivní program "Veselé zoubky", díky němuž určitě budou zoubky prvňáčků veselejší.

Autor textu: Dominika Anna Zemanová

V pátek 8. února 2019 prvňáčci

MASOPUST VE ŠKOLNÍ DRUŽINĚ

Masopustní dovádění dorazilo i do naší družiny. "Maškary" se nejprve předvedly v divokém tanci. Děti ze 2. oddělení (jako odborná porota) mezi nimi vybraly tu nejhezčí, která byla

odměněna. Na závěr měli všichni připravené malé občerstvení.

Autor: Ivana Swarzbergerová

TRAVŇÁČCI

Zatím to vypadá, že se zima své vlády jen tak nevzdá, ale děti už se na jaro moc těší. Proto jsme nelenili a vyrobili jsme skřítku Travňáčka, abychom už jaro vyšli naproti. Travní semínka vyrostla rychle a děti si již mohly kousek jara přinést domů.

Autor: Jana Bařínková

VÝROBA MORENY

Když už se nám to jaro březnem pomalu rodí, vyrobili jsme si ve druhé třídě Morenu. Tak nás lidová slovesnost baví a pomáhá učivu o slově. A když je Řehoře, víme, že přiletěli do naší země čápové. Slíbili jsme si, že na Marka něco určitě zasejeme, nebo zasadíme. Třeba

oharka, tedy okurek, ale to se nerýmuje. Nevadí, určitě něco v pracovních činnostech vyvedeme.

Autor: Ilona Bařinová

REPORTY Z LYŽAŘSKÉHO KURZU

10. 3. 2019

Celý den jen prší, hrozíme se, jak to bude vypadat při nastupování do autobusu. Naštěstí déšť trochu polevil a všechny děti i s rodiči přijely včas a snad se vším, co budeme k lyžařskému výcviku v Karlově pod Pradědem potřebovat. Balení autobusu, nezbytné podpisy, řeči o chování a následné mávání rodičům proběhlo v pohodě.

Ríkali jsme si, že čím blíže budeme ke Karlovu, tím by sněhu mělo přibývat a místo deště by snad mohlo i sněžit. Bohužel ne. Mokrá sněhová lež jen na sjezdovkách a prší a prší.

Ubytovali jsme se v pořádku. Otta nemá papuče, u holek nesvítí světlo ve sprše. No snad mají všichni ostatní všechno a servisák zítra dorazí.

První přednáška je za námi. Nejdříve jsme si zvládli říci něco k ubytování, bezpečnosti, bodování pokojů a následovalo desatero chování na sjezdovce.

Za chvíli nás čeká večere a nějaká večerní zábavička. Dětem se tu snad líbí, jen kdyby přestalo pršet...

11. 3. 2019

První lyžařský den začal slibně. Někdo vyslyšel naše nářky na déšť a místo něj nám téměř celodenně sněžilo. No ještěže tak. Vítr se do nás také občas opřel, ale to se dalo vydržet. Horší byl terén, který nás a hlavně druhé a třetí družstvo čekal. Neskutečná ledovice.

Otta s Adrianem nemají hole, které si za úplaty museli půjčit. Kuba nemá

© ŠkoDrb

lyžařské kalhoty, Adrian mu půjčuje na odpoledne jeho druhé. Dana se vydala ráno na svah bez rukavic, ještěže si toho naše zdravotnice všimla. Ale jinak klapě vše, jak má.

Motivovaná družstva neváhala a svými prvními krůčky některých z nich byla do krusty ledu na cvičném plácku. Provozní tamějšího vleku se zřejmě nestačil divit. Síly je neopouštěly, a tak se mohlo začít s výcvikem. Jistě to bylo pro některé velice těžké a neskutečně náročné se učit zrovna na takovém typu sněhu – ledu. Ale všichni určitě překonali své staré já a většina byla ze svého výkonu nadšena. „To jsem přece nemohl zvládnout.“ „Ale ano,“ říkám, „za pomoci skvělých instruktorů. Hlavně se nevzdávej, to půjde.“

První družstvo si vyzkoušelo základní dovednosti. Bohužel každý má ještě co zlepšovat (včetně mě). Jde jen o to, jestli se chce zlepšovat, anebo mu stačí, co umí. Podle toho u každého z nás snaha vypadá. Natočili jsme si video, aby se na sebe mohly děti podívat a samy se zhodnotit. Musím je ale i pochválit. Nakonec pochopily, jak se správně družstvo řadí a jezdily na šíleném terénu docela ohleduplně.

Před večerí proběhla přednáška, kde jsme si prohlédli instruktážní videa techniky jízdy a také něco málo o různých typech rádob lyžařů. Ještě nás čeká společný večer prvního družstva a hurá na kutě. Snad budou spinkat alespoň tak jako minulou noc.

12. 3. 2019

Ráno jsme se probudili do slunečného

počasí. Vítr zcela ustal a slunce obcházely téměř všechny druhy mraků. Tak dnes si to pořádně užijeme. V čas budičku jsme museli vzbudit ještě tři pokoje, ve kterých tvrdě spali jejich dočasní obyvatelé. Na snídani se objevily některé nedospalé obličeje, ale před prvním premiérovým výjezdem druhého a třetího družstva na lanovce se změnil jejich výraz v očekávání.

Dokupujeme další skipasy pro ostatní.

Povedlo se, všichni se dostali nahoru. Opravdu všichni? Kubo, kde jsi? Nojo, dole. Tak vyjedeš s námi. Druhý Kuba zápasil s velkými lyžemi – raději se souhlasem rodiče a se školní slevou půjčíme druhé, menší.

Dopoledne jsme si okořenili jízdou ve dvojicích – první z lepšího družstva, druhý ze druhého. Náš had byl opravdu obrovský a hlavně – ta spolupráce fungovala a dětem se líbila. Poté byl nutný oběd a zaslužený odpočinek.

Kuba se podroboval v části poledního

klidu individuálnímu tréninku již se správnými lyžemi. Odpoledne odpočíval. Po zalepení už podruhé stržených puchýřů na nohách a nějakých menších ošetřeních - hurá na odpolední výcvik. První družstvo se podívalo na sjezdovky na Myšáku, včetně jízdy na dvoukotvě. Druhé družstvo trénovalo jízdu v traverzu a oblouk v pluhu. Šlo jim to opravdu náramně, což si mohli všichni prohlédnout na večerním videu. Děti měly k dispozici i včerejší záběry a skok mnoha z nich je opravdu znatelný. Děti byly unavené, ale spokojené ze svých výkonů.

Přednáška proběhla na téma výstroje a výzbroje lyžaře, večerní zábavu měly na starosti holky ze druhého a třetího družstva.

Ted' nás po vyčerpávajícím dni čeká povzbuzující spánek, abychom ten zítřek opět zvládli ve zdraví.

13. 3. 2019

Když jsme ráno vykoukli z okna, byla to paráda. Čekaly na nás krásně upravené sjezdovky s příjemným manchesterem. Počasí se proměnlivě střídalo, kolem oběda vysvitlo i slunce, které vydrželo až do západu.

Děti byly na svahu moc šikovné, a tak jsme jednohlasně rozhodli, že se třetí družstvo ruší, protože bychom do něj neměli koho dát. Ti, co s námi stáli na lyžích poprvé, už méně a méně používají k brždění svůj musculus gluteus maximus (laicky zadek) a jeho přilehlé části. Chtějí jezdit čím dál víc a popohánějí skvělé instruktory. První družstvo se lehce vrátilo k metodice přívratu v pluhu a také si zablblí s hrami ve dvojicích. Začínáme zkracovat oblouk a zkoušíme smýkaný.

Kuba končí dříve, aby se mohl věnovat individuálnímu tréninku, pozor – na sjezdovce. Na lanovce vyjel krásně a mohlo se začít s výcvikem. Spadl jen dvakrát za celou výuku. Bohužel si natáhl kotník, snad to bude dobré.

Zdravotnice se o všechny stará zodpovědně. Léky, puchýře, náplasti, mastičky, obvazy a přišlo také na černé uhlí.

Odpoledne jsme měli nařízený klid, a tak jsme se šli projít a podráždít nějakou mňamkou naše žaludky do protější restaurace.

Večerní přednáška se věnovala druhům lyží a historii lyžování.

Přijela návštěva, paní učitelka Králová, která nám dovezla dobroty a také masti na unavené a natažené svaly. To jsme potřebovali. Zůstala s námi až do večerní zábavy, kterou měli na starosti kluci ze druhého družstva pod vedením Jardy

– našeho celodenního komika, reportéra a politika v jednom.

14. 3. 2019

Čtvrtý lyžařský den začal nepříjemným pichlavým sněžením, jehož intenzita se během dopoledne měnila. Kdo neměl brýle alespoň sluneční, plakal. Ale to nás nemohlo odradit od toho, abychom si den na lyžích pořádně užili. Výuku jsme se snažili prokládat různými hrami na sněhu, přišlo i na pořádnou koulovačku. Škoda jen, že nás vyhnala rolbá.

Kuba sjel podruhé v životě kopec a může být na sebe hrdý stejně jako další děti, které s námi měly premiéru na lyžích. Dobrá práce. Snad si s sebou odnesli nějaké cenné rady i lyžaři z prvního družstva.

Odpolední sníh už byl těžký, ale téměř všichni chtěli lyžovat pořád a stále až do konce. Bohužel se nám nevyhnula nějaká zranění a jelo se i do nemocnice. Naštěstí se nejednalo o nic vážného a časem se vše spraví. Jo zdravotník se s námi opravdu nenudí. Tam to bolí, tam mám křeč, tam to píchá. Paralen, Ibalgin, mastička, obvaz – vše správně naordinovat a ještě tradá do nemocnice. Dnes byl opravdu perný den.

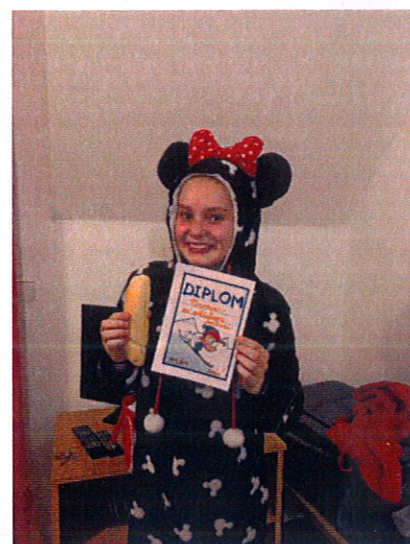
Ovoce jsme znovu reklamovali a dostali nové, hezčí a snad i lepší.

Večerní přednášku jsme vyplnili natočenými videy z dnešního lyžařského dne.

Po večeri nastalo celkové hodnocení kurzu. Všechny děti byly pochváleny za své výkony a také za své příkladné chování. (Mimochodem vedoucí kurzu bydlícího pod námi si téměř myslel, že máme kurz hluchoněmých ☺, jak byly naše děti hodné.) Každý z nich dostal nějaké sladké odměny, byly rozdány diplomy za:

- Nej styl – Lukáš a Matěj

- Dřinu na opravdu dlouhých lyžích – Mart'a
- Odvahu – Kuba
- Statečnost – Sára
- Smolaře – Markétka
- Skokana – Danča
- Nejmladšího účastníka kurzu – Ondra
- Rohlíkovou královnu – Verča
- Nejhodnějšího účastníka – Domča
- Komik lyžařů - Jarda
- Nejlepší úklid – pokoj č. 33 – Terka, Danča, Dituška, Verča a Anička.

Poté jsme ještě demokratickým tajným hlasováním zvolili Miss a Missáka našeho kurzu. Nebylo vůbec žádnou náhodou, že si děti zvolily své nejlepší instruktory – manžele Tesařovy.

Další zábava začala písní Bohemian Rhapsody od skupiny Queen, u které jsme se všichni setkali v kruhu a hezky si ji zabroukali. Na následující skladbu vyburcovali kluci Míšu, ať předvede své taneční umění. Umi to opravdu skvěle.

A co takhle Just Dance pro všechny. Většina se přidala, tak nám zábavný večer krásně uběhl. Večerka byla za odměnu posunutá o půl hodiny. A co teď? Ted' už krásně unavení všichni spí ... tedy kromě mě.

Z Karlova pod Pradědem, Hanka Ottová, vedoucí kurzu

15. 3. 2019

Nevím, čím začít, ale obrovská úleva převažuje. Zodpovědnost ze mě padá a až ted' cítím tu šílenou únavu. Jsme doma! Plní krásných zážitků, plní pocitu hrdosti,

co jsme všechno dokázali. A to nemluvíme určitě jen o nás jako dospělých, ale také o dětech. Padala mi brada úžasem, jaký velký skok udělaly všechny děti v technice lyžování, které se chtěly něčemu naučit. Začali jsme s výcvikem na šíleném terénu, ale i tak jsme si s tím poradili. Děti jsme nepřečenovali a snažili jsme se vyhovět všem jejich potřebám: Jsi unavený, odpočiň si. Dnes nás čekal poslední půlden lyžování. Po snídani jsme museli vyklidit pokoje a přesunout věci do jídelny. Pak se teprve mohlo jít na svah. Stihli jsme to docela brzy a kolem deváté hodiny jsme se už rozvíčovali u horní stanice lanovky. Dnešek jsme pojali tak, aby si děti co nejvíce zajezdily, aby upevnily svůj získaný styl. Druhé družstvo sjíždělo svah pouze s jednou zastávkou. A když říkám, že sjíždělo, tak nemyslím, že by se ploužilo. Jejich tempo nabíralo parádní obrátky. První družstvo se věnovalo sjezdu jak na červené, tak na modré sjezdovce, kde si děti ještě rády zkoušely tzv. hodiny či otočky ve dvojicích. Poslední půl hodinu měly slíbenou ve fun parku, kde si zaskákaly na vlnách a skokáncích. Vždy trnu, aby se nic nestalo, ale ony to tak chtějí. Naštěstí byly opatrné a zodpovědné za sebe. Hlavně žádné

frajeřinky. Tak, ještě poslední obloučky, koulovačka a ... lyžování je za námi. Po obědě jsme měli chvíli času. Za vrácení skipas jsme každý dostali zpět 100Kč. Děti rozhodně věděly, co s nimi v restauraci provedou.

Zbylo už jen naložení autobusu a jízda zpátky domů. Některým se povedlo cestou usnout. Například Jarda, prý jen trošku „zahibernoval“, ale jeho komičnost byla zřetelná i ve spánku. Přijeli jsme na čas. Rodiče už čekali a postupně si děti po vrácení dokumentů přebírali. Snad viděli jen šťastné a spokojené obličejce. Udělali jsme s naším týmem opravdu maximum. Musím kolegům, ale i dětem, moc poděkovat za to, jak to všechno krásně klapalo. Tak tedy díky,

díky.

Autor: Hana Ottová

ZAV SEM ZAV TAM

Jistě víte, že se naše škola zapojila do výuky psaní všemi deseti prsty na klávesnici. Psaní již patří v našem moderním světě do nutností při hledání dobré práce a také k počítačové gramotnosti každého z nás. Naše škola si toto uvědomuje, a proto se snažíme vám, žákům, dát „něco navíc“. Program ZAV je k takovému učení přímo určen. Často vidím zklamání, že jste spadli o pět lekcí, když jste netrénovali, ale také pocíty štěstí, že se vám lekce povedly.

Autoři programu zajišťují soutěžní dny v partnerských školách – zejména pak na obchodních akademiích v celé ČR. My jsme se zúčastnili jedné z těchto

soutěží na Dni otevřených dveří v Prostějově. Nejen, že si vybraní žáci osmé a deváté třídy mohli prohlédnout budovu školy, ale mohli si také zasoutěžit v připravené soutěži pro všechny návštěvníky o tablet, pokud správně vyplní zadané úkoly.

My jsme ale přijeli soutěžit hlavně v psaní. Nejlépe se umístila Nicol

Krčková, která napsala za 30 minut 67 lekcí. Umístila se na 3. příčce z 19 soutěžících.

Co však považuji za výborný výkon - ten se odehrál o dva týdny později. ZAV uspořádal dne 23. 1. 2019 2. kolo talentovek, do kterého se přihlásili i naši žáci. Za hvězdu považují naši Viktorii Dohnalovou, která během 30 minut napsala rovných 100 lekcí! V daném kole se umístila na 16. pozici. Pokud bychom její výkon ale porovnali i v ostatních kolech, skončila by na vynikajícím 30. místě z 350 účastníků. Gratulujeme!

Auto: Hana Ottová

BESEDA V KNIHOVNĚ

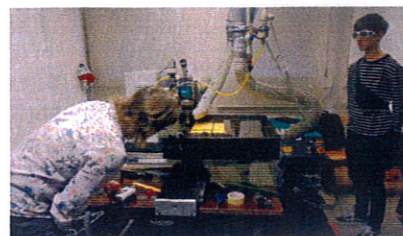
Dne 22. března se konala beseda v brodecké knihovně, které se zúčastnili žáci páté třídy. Četli jsme si s paní knihovnicí sbírku Kytice a zjistili spoustu zajímavých informací o životě a díle Karla Jaromíra Erbena. Beseda se opravdu vydařila.

Autor textu: Daniel Habáň

VYUŽITÍ LASERŮ V PRAXI

Dne 19. března 2019 se žáci deváté třídy seznámili s využitím nejmodernější techniky v praxi na pracovišti PFF UP Olomouc. Žáci zhlédli zajímavou prezentaci a také praktickou ukázkou činnosti laseru.

Autor: Mihuše Zbraňková

DĚTI ČTOU DĚTEM

Dne 29. března jsme se vydali čist dětem do MŠ v Brodku u Přerova. Četli jsme jim pohádky O perníkové chaloupce a O červené Karkulce. Poté jsme se jich ptali na různé otázky a zazpívali jsme písničku Trpasličí svatba. Nakonec od nás děti dostaly omalovánky. Naše vystoupení se jim moc líbilo.

Autor: Eliška Hrbáčková

VTIPY Z VTIPNÉ NÁSTĚNKY

Víte, proč se u letadla točí vrtule? Aby chladila pilota. Zkuste ji zastavit a uvidíte, jak se pilot bude potit.

Paní přijde do muzea a ptá se průvodce: „Té hrůze říkáte umění?“ Ten jí odpoví: „Ne, tomu se říká zrcadlo!“

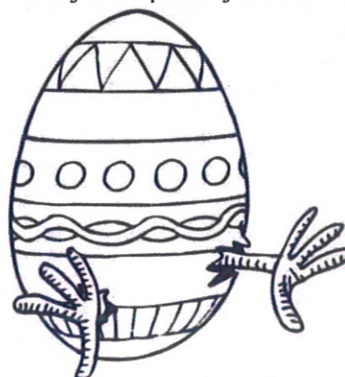
Babička se ptá vnučky: „Tak co, Evičko, jak se pořád máš?“ „Ujde to, jenom ta tvá dcera furt dělá problémy!“

Ptá se žába dinosaura: „Ty, dino, už si Tě přidal Noe do přátel na facebooku?“

Dinosaurus na to: „Nedal.“

„Tak to máš fakt blbý..., tak to asi nikam nepojedeš.“

Přijde pán do opravy televizí. A pán v servisu se ho ptá: „Co s tím máte?“ „Nejde mi zvuk,“ říká pán. „A jak se to stalo?“ „Tak se tak večer koukám na televizi, šourám se šroubovákem v uchu a najednou přestal jít zvuk.“

TĚŠÍME SE NA VÁS ZASE U DALŠÍHO ČÍSLA ČASOPISU